

Бегъ и Гази-Фазиль, възползувани отъ земетресеніето, направихъ тѣзи прѣвземанія. Като са извѣсти за това Сюлейманъ, не само че са остави отъ мисльта да върне Цимша на Гърцитъ, но още прѣвезе цѣлы прѣселенія Турцы и Арабы въ Европѣ, та ги настани въ калиполската околность, а съсыпанитъ стѣны съгради пакъ и са утвърди въ прѣвзетитъ градове. По-славны отъ тѣзи градове сж были градището Кунуръ, Булаиръ, Малгара, Ишала (Кьопзеле) три дни далечъ отъ Калиполь, а толкозъ и отъ Малгара, край Марица, и най-послѣ Родосто (Текрыдагъ), а въ набѣгитъ си за плячка, Турцитъ сж достигали дори до Хареуполисъ (Хиреболъ) и Пурулумъ (Чорла). Напраздно са е оплаквалъ Кантакузенъ на Орхана за невѣрството Сюлейманово, защото Орханъ са оправдавалъ съ това че тѣзи градове не сж прѣвзеты съ силата на оржіе, но съ силата на труса сж дошли подъ властью му.

Откакъ си туриха Турцитъ на здраво кракътъ отсамъ Дарданель, всяка година прилитаха новы четы отъ Азія въ Европа, додѣто малко-по-малко распространиха царството си отъ брѣговетъ на Мраморно-Море до Стара-Планина, а послѣ и до Дунавъ; а като са туриха вече и границы на тѣзи тѣхны кѣмъ Западъ завоеванія, то всяка пролѣтъ на тѣзи ратны години, като прѣлѣтны хищны птицы сж идвали тѣ въ Европа, и есенъ сж са вращали пакъ назадъ въ Азія.

Освоеніето на Калиполь, чрѣзъ който са отваряха вратата за угольменіе на Османското Царство въ Европа, объяви Орханъ съ побѣдоносно писмо на съсѣдитъ си, азіатскытѣ князове, на които бащитъ бѣхъ подѣлили съ Османа Селджукското Царство.

Браянъето на новытѣ притяжанія въ Европа подѣлихъ завоевателитъ помежду си така: Сюлейманъ останъ у Калиполь, а Илбеки у Кунуръ, дѣто първыя до Димотика, а вторыя до Чорла и Хиреболъ опустошавахъ; Хаджи-Бегъ добы за дѣлъ долината, която и днесъ съ неговото име са возе. Но Сюлейманъ, когото баца му бѣше опрѣдѣлилъ за